[129] (12) خطبه آن حضرت در حمد الهى وفضيلت پدرش روايت شده: امام على عليه السلام به امام حسن عليه السلام گفت: أي پسرم برخيز وخطبه أي بخوان تا صدايت را بشنوم، آن حضرت برخاست وچنين سخن گفت: سپاس خدائى را سزاست كه يگانه است وبدون شبيه، جاودانه است بدون ساخته شدن، پايدار است بدون سختى، آفريدگار است بدون رنج ومشقت، توصيف شده است بدون آنكه نهايتى داشته باشد، شناخته شده است بدون محدوديت، استوار است واين امر از ازل با أو مى باشد، قلوب از هيبتش در شگفتى، وعقول از عزتش حيران، وگردنها در برابر قدرتش خاضع است. نهايت قدرتش بر قلب بشرى خطور نكرده، وكنه جلالت أو را مردم نمى يابند، ودر نهايت عظمتش توصيف گران عاجز مى باشند، دانش دانايان به أو نرسد، وفكر متفكرين به تدبير امور أو راه ندارد، داناترين مردم به أو كسى است كه أو را به حد ونهايتي توصيف نكند، ابصار را درك كرده واما ابصار أو را درك نمى كنند، واو دانا وآگاهست.

_____